

Sygn.akt I C 8/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 lutego 2017 roku

Sąd Rejonowy w Wieluniu Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Magdalena Raszevska

Protokolant: staż. urz. B. Z.

po rozpoznaniu w dniu 14 lutego 2017 roku w Wieluniu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.A. w W.

przeciwko M. S.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego M. S. na rzecz powoda (...) S.A. w W. kwotę 4 450,19 zł (cztery tysiące czterysta pięćdziesiąt złotych i dziewiętnaście groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 11 lipca 2012 roku do 31 grudnia 2015 roku i z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;
2. nie obciąża pozwanego M. S. kosztami postępowania sądowego.

Sygn. akt I C 8/17

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 14 listopada 2016 roku (data nadania) powód (...) S.A. w W. wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego M. S. kwoty 4 450,19 złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 11 lipca 2012 roku do dnia zapłaty oraz zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Rejonowy w Wieluniu uwzględnił powództwo i w dniu 29 listopada 2016 roku wydał nakaz zapłaty.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości podnosząc zarzut przedawnienia roszczenia.

Sąd Rejonowy ustalił, następujący stan faktyczny:

Pozwany M. S. zawarł z (...) Bank S.A. w W. w dniu 24 marca 2009 roku umowę kredytu gotówkowego nr (...), na podstawie której pozwany otrzymał określoną w umowie kwotę pieniężną i zobowiązał się do jej zwrotu na warunkach określonych w umowie. (bezsporne)

Pozwany nie regulował spłaty pożyczki. (bezsporne)

Bank w dniu 10 lipca 2012 roku wystawił przeciwko pozwanemu wyciąg z ksiąg bankowych. (bezsporne)

W dniu 25 października 2012 roku powód wniósł przeciwko pozwanemu pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym. W związku z tym, że miejsce pobytu pozwanego nie było znane, postanowieniem referendarz sądowy

z dnia 15 marca 2013 roku sprawę przekazał do Sądu Rejonowego w Wieluniu jako sądu właściwości ogólnej pozwanego. Sąd Rejonowy w Wieluniu wezwał w sprawie I C 414/13 powoda do wskazania aktualnego adresu pozwanego. W związku z niewskazaniem adres w terminie, Sąd Rejonowy w Wieluniu umorzył postępowanie w sprawie w dniu 12 grudnia 2013 roku. (bezsporne).

Pozwany M. S. obecnie jest bezrobotny, nie posiada wyuczonego zawodu. Ma na utrzymaniu dwoje dzieci w wieku 5 lat. (dowód: zeznania pozwanego – płyta k. 65 godz. 00.08.00).

W dniu 22 listopada 2013 roku (...) Bank S.A w W. zmienił nazwę firmy na (...) S.A. w W.. (bezsporne).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o twierdzenia powoda zawarte w pozwie i dokumenty załączone do pozwu oraz zeznania pozwanego.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Rację ma strona powodowa, iż roszczenie nie jest przedawnione.

Zgodnie z art. 118 k.c., jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia roszczeń wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata.

Roszczenie powoda niewątpliwie ma charakter roszczenia związanego z działalnością gospodarczą, zatem ulega przedawnieniu z upływem 3-letniego okresu.

Przy obliczaniu terminu przedawnienia ustalić należy się przede wszystkim termin wymagalności roszczenia, co wynika z art. 120 § 1 k.c.

W związku z wystawieniem wyciągu z ksiąg bankowych w dniu 10 lipca 2012 roku roszczenia powoda stało się wymagalne najpóźniej w dniu 10 lipca 2012 roku. Termin 3 letniego przedawnienia uległ następnie przerwaniu na skutek wydania przez Sąd Rejonowy w Wieluniu w sprawie I C 414/13 postanowienia o umorzeniu postępowania w dniu 12 grudnia 2013 roku. Zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 21 listopada 2013 roku sygn.akt III CZP 66/13 „przyczyny umorzenia postępowania na podstawie art. 505³⁷ k.p.c nie są identyczne, jak w przypadku zwrotu pozwu na podstawie art. 130 § 2 k.p.c. Wezwanie na podstawie art. 505 § 1 k.p.c jest także związane z wymaganiem ciężarem procesowym przedstawienia przez powoda wszystkich twierdzeń i dowodów pod rygorem utraty prawa ich powoływania w toku dalszego postępowania. W piśmiennictwie dominuje pogląd, że postępowanie przed sądem właściwości ogólnej jest kontynuacją postępowania w sprawie; skoro więc elektroniczny pozew otrzymał bieg, to można przyjąć, że czynność ta jako zmierzająca bezpośrednio do dochodzenia roszczenia zachowała swą skuteczność. Przekonuje także wyrażony w literaturze pogląd, że umorzenie postępowania ze względu na niewykonanie przez powoda wezwania do uzupełnienia pozwu wniesionego w elektronicznym postępowaniu upominawczym dokonane po przekazaniu sprawy sądowi właściwości ogólnej nie powoduje ustania materialnoprawnych skutków związanych z jego wniesieniem. Z tych względów należało przyjąć, że wytoczenia powództwa w elektronicznym postępowaniu upominawczym zakończonym umorzeniem postępowania na podstawie art. 505 § 1 k.p.c. przerywa bieg terminu przedawnienia”.

W przedmiotowej sprawie pozew został złożony w dniu 14 listopada 2016 roku, postanowienie o umorzeniu postępowania w sprawie I C 414/13 zostało wydane w dniu 12 grudnia 2013 roku, stąd też roszczenie nie uległo przedawnieniu i powinno być uwzględnione w całości.

W świetle powyższego Sąd orzekł jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

O odsetkach za opóźnienie w spełnieniu świadczenia Sąd orzekł na podstawie art. 455 k.c. i art. 481 § 1 i 2 k.c. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz art. 481 § 1 i 2¹ k.c. w brzmieniu nadanym ustawą

z dnia 09 października 2015 r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1830).

Mając na uwadze trudną sytuację materialną i życiową pozwanego na podstawie art. 102 k.p.c. Sąd odstąpił od obciążenia pozwanego kosztami procesu, o czym orzekł w pkt. 2 sentencji wyroku.